

et udvalg til at se på lovkonsekvenserne af Haagerkonventionen den 12. oktober 1995, dvs. 2½ år efter mødet i Haag og ½ år efter, at konventionen trådte i kraft.

Så må jeg næsten spørge: Har man virkelig været 2½ år om at foretage »en foreløbig gennemgang af konventionen sammenholdt med gældende dansk ret«, som det så dunkelt hedder i bemærkningerne? For mig ser det mest ud som nøleri i Justitsministeriet. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men hvad er ellers årsagen til, at man ikke umiddelbart efter mødet i Haag gik i gang med implementeringen, sådan at vi f.eks. kunne have tiltrådt konventionen samtidig med, at den trådte i kraft?

Når vi hæfter os ved det spørgsmål, skyldes det først og fremmest bekymring over, at den sene tiltræden af konventionen kan få konsekvenser, f.eks. ved at de modtagerlande, der først har tiltrådt konventionen, får fortrinsret hos afgiverlandene. Og så vidt jeg kan se, har en række afgiverlande pr. 5. juli 1996 tiltrådt konventionen, og det er selvfølgelig tankevækkende, at administrationen i disse lande – som fortrinsvis er udviklingslande – tilsyneladende fungerer hurtigere end administrationen i Justitsministeriet her i landet.

Men det vigtigste spørgsmål er dog alligevel, om det kan få betydning for antallet af foreslåede børn fra afgiverlandene, og derfor vil jeg spørge justitsministeren, hvilke modtagerlande der har ratificeret aftalen på nuværende tidspunkt, og hvornår de har gjort det.

Jeg håber selvfølgelig på hurtige svar på disse spørgsmål, da vores formål bestemt ikke er at trække sagen i langdrag. Den har trukket længe nok ud, så nu må vi se at få den færdig.

Poul Nødgaard (DF):

I Danmark taler man jo så meget om barnets tarv, og her synes jeg, at der virkelig er et forslag, der sikrer barnets tarv, bl.a. ved, at barnet bliver inddraget. Så i Dansk Folkeparti synes vi, lovforslaget er et godt forslag, og vi hæfter os ikke så meget ved, hvor lang tid det har været undervejs. Nu ligger det her, og nu drejer det sig om, at Folketinget i stor hast kan vedtage forslaget.

Jeg forstår ikke rigtig SF's ordfører, der ligesom var inde på nogle forhalingsmanøvrer i forbindelse med forslaget. Det er vi i hvert fald ikke indstillede på. Vi vil arbejde målbevidst på, at lovforslaget får en hurtig gang gennem Folketinget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil sige tak til ordførerne for en positiv modtagelse af dette lovforslag, og jeg skal være den første til at beklage, at der er gået lang tid, men der har altså også været et juridisk arbejde, der skulle gøres på en god måde.

De spørgsmål, der har været stillet, vil jeg gerne besvare i udvalget, for jeg er ikke på stående fod i stand til at forklare, hvilke lande der allerede har ratificeret konventionen, men det kan jeg vende tilbage til i udvalget.

Og jeg vil sige, at for mig er det også afgørende, at vi ser på barnets tarv, når vi drøfter disse spørgsmål.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at jeg gerne vil have, at udvalget også kigger på de emner, fru Dorte Bennedsen nævnte her, og så kan jeg jo oplyse, at jeg i denne uge har et møde med formanden for udvalget for at drøfte, hvor hurtigt arbejdet kan gennemføres i udvalget. Og jeg ser gerne, at vi snart får nogle forslag, som kan være med til at ændre reglerne i den retning, som et stort flertal her i Folketinget ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse. (Københavns Kommunes inddragelse under loven).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 14/11 96).

Sammen med denne sag foretoges:
12) Første behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om Københavns Kommune. (Københavns Kommunes inddragelse under lov om kommunernes styrelse).
 Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
 (Fremsat 14/11 96).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Indenrigsministeren har her fremsat lovforslag, som er gode for Københavns Kommune, og forslagene er en opfølgning af Hovedstadskommissionens betænkning fra december 1995 om den fremtidige struktur i området, og det støttes af Københavns Kommune.

Forslagene betyder, at Københavns specielle styrelseslov ophæves, og at Københavns Kommune fremover omfattes af kommunernes almindelige styrelseslov, og det betyder igen, at Københavns bystyre nu får samme valgfrihed som resten af kommunerne til selv at vælge den styreform, det ønsker, for det nuværende københavnske magistratsstyre kan måske indimellem virke lidt tungt og trægt i et moderne samfund, og hele Borgerrepræsentationen hilser da også lovforslagene velkommen.

Nu kan man vælge en styreform, der svarer bedre til nutidens problemløsninger, og sammen med det fortsatte forsøg med bydelsråd kan man få et styre, som både er mere smidigt og mere nærdemokratisk. Og forslagene indebærer jo, at også de tre andre store magistratskommuner får bedre mulighed for at vælge et mere reelt udvalgsstyre med heltidsaflønnede udvalgsformænd.

I Socialdemokratiet ønsker vi disse lovforslag velkommen og giver dem vor varme støtte.

Lovforslag nr. L 71 indeholder de nødvendige justeringer i anden lovgivning.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil starte med at give den melding, at Venstre kan stemme for begge disse lovforslag. Men der vil meget naturligt være nogle spørgsmål, som vi ønsker at få belyst, og det kan vi jo få under udvalgsarbejdet.

Venstre oplever her, at det er en god ting, at der nu bliver den samme styreform med et

udvalgsstyre, som der er i resten af landet, og vi oplever også, at det er en styrkelse af demokratiet, da det enkelte borgerrepræsentationsmedlem jo nu vil få større mulighed for at præge sagsbehandlingen gennem et udvalgsarbejde.

Og det er også et gode, at de andre større byer – her tænker jeg på Århus, Aalborg og Odense – nu også vil få mulighed for at vælge en tilsvarende mellemform for styre som det, man kan få i København.

Men Venstre har da en forventning om, at disse lovforslag ikke vil komme til at gribe forstyrrende ind i bydelsforsøgene, selv om der vil ske en del ændringer af bystyret i København i forbindelse med det kommende kommunalvalg.

Og ligesom den forrige ordfører kan jeg sige, at vi både støtter lovforslag nr. L 70 og lovforslag nr. L 71, for det ene forslag er jo en følge af det andet.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter begge lovforslag.

Kristen Touborg (SF):

SF har i mange år haft den principielle holdning, at Københavns Kommune skal ind under den gældende lov om kommunernes styrelse, og vi kan derfor støtte de foreliggende lovforslag, og hvorfor så det?

For det første har den eksisterende styrelseslov for København klart udemokratiske træk, som gør det sværere for mindretallene at agere og for det enkelte borgerrepræsentationsmedlem at få indsigt i, hvad der sker på de enkelte områder og i de enkelte sager, for i dag er det meste af magten og al sagsbehandlingen uddelegeret til de enkelte magistrater.

For det andet mener vi ikke, at der i de sidste mange år har været nogen praktisk begrundelse for den særlige københavnske styrelseslov, da den nuværende styrelseslov er åben for alle håndte styreformer, også styreformer, hvor store kommuner kan designe en demokratisk og tidsvarende styrelsesvedtægt. Og en særlig styreform for København er blot med til at bære ved til den megen tale om københavneri og er i øvrigt en reminiscens fra svenskekrigene.

Men jeg skal ikke lægge skjul på, at SF ser sin holdning til L 70 i sammenhæng med et generelt ønske om demokratisering af både Københavns Kommune og den samlede hovedstad. Og en

del af SF's ønsker og principper er nu ført ud i livet, idet vi har fået gennemført forsøget med bydelsråd, et forsøg, der forhåbentlig bredes ud til hele byen senest om 4 år, og vi får nu demokratiseret det københavnske bystyre, og i den forbindelse er SF glad for, at der er opnået enighed om en mellemformsmodel i Borgerrepræsentationen, en model, som åbner for et demokratisk valgt udvalgsstyre, som er et særkende ved det danske kommunalstyre.

Men der mangler stadig væsentlige elementer i demokratiseringen af hovedstaden, og her tænker jeg primært på gennemførelsen af den hovedstadsreform, som regeringen og De Konservative snød os for sidste år.

Havde man benyttet sig af det flertal, der var muligt på det tidspunkt, nemlig regeringen, SF og Enhedslisten, havde vi stået med et lille stormamt i dag og dermed muligheden for tilbagerulning af det demokratiske misfoster HS, et misfoster, som ikke engang kan løse det problem, som det er sat til at løse, nemlig en ordentlig og effektiv sygehusbetjening af hovedstadens borgere. En sådan løsning kræver et demokratisk valgt hovedstadsamt.

Aage Brusgaard (FP):

Disse to lovforslag går jo blot ud på, at de kommuner i Danmark, der har magistratsstyre, kan få lov til at vælge et almindeligt udvalgsstyre ligesom alle andre kommuner, og derfor er der egentlig ingen grund til, at otte forskellige ordførere går herop og siger nøjagtig det samme.

Så jeg vil bare sige, at Fremskridtspartiet er på jasiden med de her to forslag. Og hvis det er sådan, at Borgerrepræsentationen eller andre måske har nogle synsvinkler, som vi ikke kan se ud fra lovforslagene, så må de jo bede om at komme i samråd i udvalget. Det kunne jo også tænkes, at det var klogt i området at holde et par borgermøder om, hvad det egentlig vil betyde. Man kunne jo også sætte det til afstemning næste år, når der er kommunevalg, hvis det er sådan, at det har lidt principiel betydning.

Men jeg håber i hvert fald, inden vi siger ja ved tredje behandling, at der bliver sådan en mulighed for, at borgerne sådan lige kan blive hørt og komme med deres tilkendegivelse.

Men vi er altså positive over for forslagene.

Vibeke Peschardt (RV):

Københavns Kommune omstiller sig i disse år, og man kan både sige, at det er på tide, og at kommunen i denne og i den forrige regerings-

tid er blevet opmuntret og tilskyndet til det, at Folketinget hjælper den på vej.

Københavns Kommune sælger sine ejendomme via det statslige ejendomsselskab TOR, Københavns Kommunes økonomisk belastende sygehusvæsen er lagt over i HS, og endelig er de kommunale udligningsordninger blevet ændret, så der er taget højde for kommunens specielle befolkningssammensætning. Alt i alt er det håndsreakninger til landets hovedstad, som har været tiltrængte.

Samtidig er der investeret og bliver der investeret i byen København. Kulturinstitutionerne har fået et kæmpe løft her i kulturbyåret. Statens Museum skal bygges om, Stærkassen, Det Kongelige Teater, banen til Amager, alt sammen er noget, der gør noget for hovedstaden.

Og nu er turen så efter mange års tilløb kommet til Københavns Kommunes styrelse, altså den ændring, man faktisk har ønsket siden 1970, men som først er kommet på banen i dag endeligt, og som betyder efter vores opfattelse, at Københavns Kommune bliver mere fit for fight, end den har været hidtil.

Det betyder, dels at de i stedet for at have deres egen lovgivning bliver indlemmet i den kommunale styrelseslov på linje med de øvrige kommuner, dels at der kommer til at gælde en særlig magistratsordning for byen. Det vigtigste for den overordnede styrelse bliver efter vores opfattelse, at de økonomiske tråde samles i et økonomiudvalg, der koordinerer Københavns Kommunes økonomi.

Lovforslaget, der er forhandlet med Borgerrepræsentationen, indebærer en såkaldt delt administration. De enkelte udvalgsformænd, der bliver borgmestre på heltid, bliver udpeget efter forholdstalsmetoden og får ansvar for de respektive forvaltninger, og herudover bliver der muligheder for, at også ikkeudvalgsformænd kan få pladser i det vigtige økonomiudvalg.

Borgerrepræsentationen beholder sine mange medlemmer, og bydelsforsøgene bliver også nu indlemmet i den ændrede styrelseslov.

København får nu sit særlige udvalgsstyre, og i Det Radikale Venstre har vi tillid til og forhåbninger om, at denne model kommer til at virke på en fornuftig måde i forhold til kommunens borgere. Vi ved, at der for tiden er store omstillinger i gang i kommunen, der ønsker at være så parat som muligt, når denne lovgivning træder i kraft den 1. januar 1998.

Vi kan støtte både lovforslag nr. L 70 og nr. L 71.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte de to lovforslag som et skridt på vejen til at få demokratiseret landets største by.

Vi mener stadig væk, der er store problemer at tage fat i, først og fremmest de mærkelige selskabskonstruktioner med Hovedstadens Sygehushælle, med Ørestadsselskabet osv. osv., den manglende hovedstadsreform, og vi skal også have fuldført forsøgene med lokalråd til at lave en egentlig opdeling af Københavns Kommune i mindre kommuner. Men det her er et skridt på vejen.

Poul Nødgaard (DF):

Lad os først slå fast, at det da selvfølgelig er positivt, at Københavns Kommune tager flot imod de her to lovforslag. Man kan sige sådan historisk set, at det måske er lidt underligt, at det har kunnet køre med en særlov for København i så mange år. Men jeg synes, det er flot, at der nu bliver tale om, at København i store træk – i store træk – skal styres ligesom landets øvrige kommuner.

Der står i lovforslaget, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser. Det er jeg også godt klar over at selve lovforslaget som sådan ikke har. Og jeg vil så godt bruge min taletid på at beskæftige mig lidt med den økonomiske side af sagen, nemlig Københavns specielle økonomiske problemer, som jo sådan set ikke indgår i lovforslaget.

Men jeg synes da, jeg vil nævne det her, at vi jo ikke kan komme uden om, at Københavns Kommune har nogle helt specielle økonomiske problemer, som staten jo også har hjulpet med gang efter gang og givet ekstra tilskud.

Så vidt jeg har fået oplyst, er der tale om ca. 322 mio. kr., de har fået ekstra, og jeg tror, det er for 1997 eller måske for 1996, det tør jeg ikke sige. Men når det er sagt, så kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om Københavns Kommune – når nu lovforslaget bliver vedtaget, for det bliver det jo, og det bliver det formentlig i stor enighed, Dansk Folkeparti vil også støtte forslaget, og der så bliver de her såkaldte årlige forhandlinger omkring den kommunale økonomi, som jo ganske vist føres af finansministeren, men jeg går ud fra, at han også taler med sin indenrigsminister, da det jo vedrører kommunerne – så ikke også skal ind under sådan nogenlunde de samme økonomiske betingelser som landets øvrige kommuner.

Ellers synes jeg, at det er lidt ulogisk at lave et forslag, hvor man ligesom siger, at nu skal alle danske kommuner styres under samme lov, hvis de så ikke også skal ind under nogenlunde det samme økonomiske forhandlingsgrundlag, så man ikke laver nogle særforhold for en enkelt kommune. For jeg går ud fra – og det må jeg så spørge om – at det, der vedtages nu, vel betyder, at Københavns Kommune også fremover vil være repræsenteret af Kommunernes Landsforening ved forhandlinger og lign. både økonomisk og på andre områder. Der kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om det er rigtigt forstået.

Jeg vil også godt drage en enkelt anden lille ting ind i det, det er de såkaldte bydelsråd. Jeg har læst i forslaget, og det synes jeg er udmærket, at de forsøg, der er, sådan set får lov til at fortsætte, men jeg har på det seneste læst, og nu har jeg godt nok været væk fra landet i 4 uger, men jeg har sådan lige skimmet nogle aviser og set, at der på det indre Østerbro er nogle problemer omkring bydelsråd, og der kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om der er overvejelser om på grundlag af det, der er sket omkring bydelsrådene, så måske at nyvurdere den tanke om bydelsrådene.

Men med disse ord vil jeg sådan set bare sige, at vi vil støtte de her forslag, og jeg tror heller ikke, der er tale om, vi vil lave de helt store ændringer.

Jeg synes, det er fint, at Københavns Kommune trods alt får lov til inden for de rammer, der gives, at lave nogle særordninger. Der er noget, der hedder mellemstyre, eller hvor meget det er, det hedder, og dér synes jeg, det er fint, at kommunen nu selv kan køre det løb.

Det, jeg synes er det væsentligste ved forslaget om Københavns Kommune, er i relation til møderne i kommunalbestyrelsen – det kommer stadig væk til at hedde Borgerrepræsentationen, det er også helt i orden, det udtryk kender folk, så det er der ingen grund til at lave om på – hvor det altså nu, som jeg læser det, bliver den, der bliver valgt som overborgmester, der kommer til at lede møderne i kommunalbestyrelsen. Jeg synes, det har altid virket ulogisk for mig at se, at overborgmesteren og hans borgmestre sidder ude på sådan en sidefløj, mens Borgerrepræsentationen holder møde. Det er så en saga blot fra 1. januar 1998, og jeg synes, vi kan se frem til, at det kommer til at køre på en helt ny og anden måde, og så at Københavns Kommune stadig væk er helt indforstået med den her lov.

Med disse ord vil vi indgå positivt og aktivt i udvalgsarbejdet omkring færdiggørelsen af lovforslagene.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hvor herligt med al denne tilslutning til et par lovforslag, som vel også kan siges at være meget tiltrængte. Tiltrængte på den måde, at det københavnske bystyre vel et langt stykke hen ad vejen i hvert fald i de seneste år har måttet betragtes som en anakronisme – en anakronisme, som har været med til at forsinke en lang række politiske processer, men også en måde at indrette sig på, som har gjort, at det at være menigt medlem af Borgerrepræsentationen simpelt hen ikke har været meningsfuldt nok eller i hvert fald ikke indflydelsesrigt nok.

Derfor handler dette lovforslag – og der tænker jeg så på det, der har med styrelsen at gøre – dybest set om, at vi godt vil have demokratiet til også at få fuld udfoldelseskraft i Københavns Kommune. Det er i virkeligheden den ganske korte version af, hvad lovforslaget går ud på.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det vil være væsentlig sjovere at være politisk valgt til Borgerrepræsentationen efter gennemførelsen af det her lovforslag, end det er i dag, for når man lader sig vælge, så er det jo, fordi man gerne vil have indflydelse; så er det ikke alene, fordi man gerne vil have lov til at høre om, hvad andre beslutter, og så måske kunne endossere det bag efter.

Derfor er det et spørgsmål om at skabe nutidighed og mere dynamik i de politiske processer i København, og jeg ser det derfor som et meget fint redskab i forhold til det, som vi generelt er meget optaget af i disse år, nemlig hvordan vi får vores hovedstad til at være mere udfarende, mere dynamisk, og i det hele taget hvordan vi i højere grad kan hjælpe med til, at det at være hovedstad også får så gode konditioner at udfolde sig på som overhovedet muligt.

Til de konkrete spørgsmål, der er stillet, vil jeg til hr. Aage Brusgaard godt sige, at der såmænd ingen grund er til at lave en særlig invitation til Københavns Kommune, for at de kan komme i deputation og sige deres mening. De har været hørt hele vejen igennem. De har haft en række forslag til ændringer undervejs, og dem har vi stort set alle sammen taget til følge.

Derfor kan man også godt betragte denne nye styrelseslov som et fælles produkt, altså det er

Folketingets, ja, det er det, men vi har haft et stort lydært øre rettet ud for at opfange de indvendinger eller småjusteringer, som man havde til vores oprindelige udkast. Så jeg kan berolige med, at Københavns Kommune i udpræget grad er med på vognen.

Til hr. Frank Aaen har jeg kun en enkelt bemærkning, men jeg vil tro, at det sådan set alene var en sproglig forbistring. Der blev nemlig sagt, at det her var et skridt på vejen – og så i samme åndedræt blev der sagt noget om opdeling af København i et antal mindre kommuner. Til det vil jeg godt sige, at denne styrelseslov under ingen omstændigheder er et skridt i den retning. Altså vi har nogle bydelsforsøg gående. De skal nu få lov til at vise, hvad de duer til.

Der er nogle af dem, der tilsyneladende duer mere til fredelighed end andre. Hermed har jeg også konstateret, at det er helt korrekt, at på indre Østerbro har man måske knap nok fundet formen endnu, men det bliver de jo nødt til, for der er forpligtelse til at få samarbejdet til at fungere.

Men regeringen er fortsat – og det siger jeg så til hr. Frank Aaen – imod en opdeling af København i mindre kommuner. Det er afgørende for os, at der er nogle, der kan træffe fælles beslutninger på hele byens vegne, og det er det, Borgerrepræsentationen skal gøre. Og så vil vi her om få år have nogle erfaringer med bydelsforsøg og se, i hvor høj grad det så skal føre til, at man får noget tilsvarende eller noget, der i hvert fald ligner det lidt rundt omkring i alle bydele. Men som sagt, at det skulle føre til en egentlig opdeling i småkommuner – det tror jeg godt jeg allerede nu kan sige – bliver der ikke tale om.

Så var der spørgsmålet fra hr. Poul Nødgaard om, hvordan de økonomiske forhandlinger skal foregå i fremtiden. Og der er det jo, som det også meget rigtigt blev sagt, KL og Amtsrådsforeningen, der forhandles med, og så derudover Københavns og Frederiksberg Kommuner. I det øjeblik Københavns og Frederiksberg Kommuner vælger at melde sig ind i KL, så siger det sig selv, at der ikke skal føres særlige forhandlinger med dem. Men det er jo ikke sådan, at vi fra regeringens side eller Folketinget kan tvinge dem til et medlemskab. Det må de selv finde ud af. Og jeg skal ikke benytte lejligheden i dag til at gøre mig klog på, om og i givet fald hvornår man ønsker at blive en del af KL-fællesskabet.

Jeg vil godt afsluttende sige, at samlet set betragter jeg det, vi er i gang med nu, som et fint spring ind i en nutidig opfattelse af, hvordan en hovedstad skal styres. Og derfor er jeg meget glad for den meget brede tilslutning, der ser ud til at være til lovforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Ændringer vedrørende valglisten og brevstemmeafgivning).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 14/11 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Da vores ordfører på området, hr. Poul Erik Dyrhund, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Lovforslaget, vi her skal behandle, er en ganske fornuftig ændring af lov om kommunale valg, og derfor kan den socialdemokratiske gruppe tilslutte sig.

Forslaget betyder, at endnu flere personer ved næste amts- og kommunalvalg får mulighed for at afgive deres stemme, nemlig de personer, der i en flyttesituation ikke har haft mulighed for at blive optaget på valglisten i den kommune, de tilflytter. Ved at ændre den hidtidige 11-dages-frist til en 7-dages-frist får

3.000–5.000 flere personer mulighed for at afgive deres stemme. Det er vigtigt, at så mange som muligt får lov til at afgive deres stemme i den kommune, de bor i. Derfor kan vi hilse den ændring med tilfredshed.

Endvidere udvides muligheden for at afgive brevstemme. Vi er helt enige i, at personer, der er optaget på dagcentre eller bor i almene ældreboliger, nu får mulighed for at brevstemme ved amts- og kommunalvalgene.

Som det fremgår af lovforslaget, er den sag jo allerede på plads i folketingsvalgloven, og det er klogt med ens regler på området. Det er nu engang nemmest at finde ud af også for vælgerne. Socialdemokratiet tilslutter sig lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Indenrigsministeren ønsker med sit forslag til ændring af den kommunale valglov at gøre brug af de informationsteknologiske fremskridt, og det har vi i Venstre bestemt ikke spor imod.

I dag er det jo sådan, at en tilflytter til en kommune skal være opført på kommunens valgliste 11 dage inden valgdagen, og med det her forslag bliver den tidsfrist, som Socialdemokratiets ordfører også nævnedet, sat ned til 7 dage, og måske kan vi en dag gøre det endnu bedre.

Det er også rigtigt, at forslaget betyder, at vel lidt under halvdelen af de 10.000 personer, som i dag ikke har mulighed for at stemme, vil få chancen ved det næste kommunalvalg.

I forslaget ligger også en lille ændring for beboere i ældreboliger. Deres mulighed for at brevstemme bliver så sidestillet med de muligheder, som plejehjemsbeboere har, altså at man uden at skulle indsende en ansøgning inden for en bestemt given frist til kommunen kan få lov til at brevstemme.

Vi synes, det er et par gode tiltag, som indenrigsministeren hermed lancerer, og vi kan i Venstre støtte dem.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, hr. Torben Rechendorff, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti kan støtte indenrigsministerens forslag. Det er tilfredsstillende, at den teknologiske udvikling medfører, at den hidtidige regel med en 11-dages-frist for optagelse på valglisten nu kan nedsættes til en 7-dages-frist og flere vælgere dermed opnår stemmeret. Vi ser da også gerne, at fremtiden